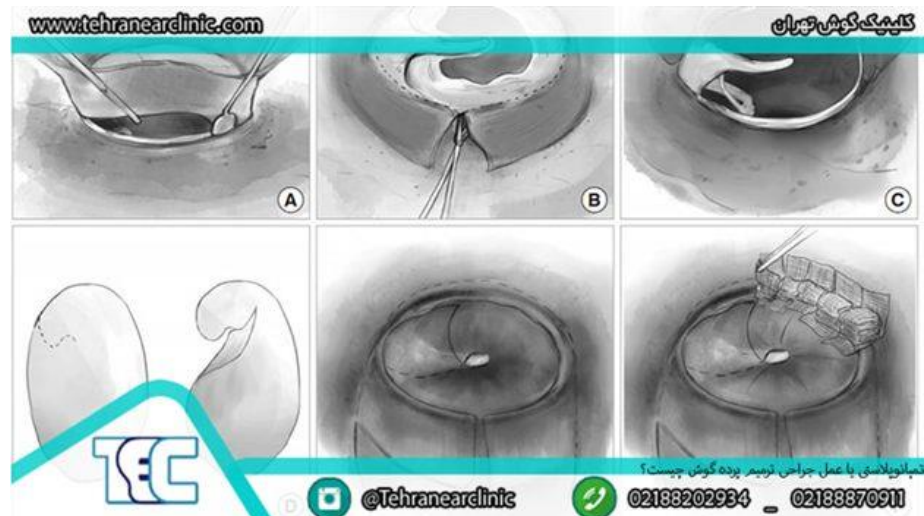

تمپانوپلاستی یا جراحی ترمیم پرده گوش:

پرده گوش یا غشای تمپان ممکن است بر اثر عواملی مانند عفونت یا ضربه دچار پارگی شود؛ در چنین شرایطی، یکی از روش‌های درمان، جراحی‌ای به نام تمپانوپلاستی است که با هدف ترمیم **پارگی پرده گوش** انجام می‌گیرد. اگرچه سوراخ‌های کوچک پرده گوش معمولاً به صورت طبیعی و بدون نیاز به مداخله پزشکی ترمیم می‌شوند، اما پارگی‌های وسیع‌تر ممکن است نیازمند درمان جراحی باشند. در این نوع جراحی، پزشک بخشی از بافت بدن بیمار را برداشته و از آن برای بستن سوراخ موجود در پرده گوش استفاده می‌کند.

جراحی ترمیم پرده گوش (تمپانوپلاستی) چیست؟

تمپانوپلاستی (tympanoplasty) یکی از **شایع‌ترین انواع عمل‌های جراحی گوش میانی** است، که برای بازسازی پرده گوش (غشای تمپان) و یا استخوان‌های کوچک گوش میانی انجام می‌شود؛ این روش جراحی گوش، به صورت بی‌حسی موضعی یا بیهوشی عمومی انجام می‌شود. تمپانوپلاستی عملی است که معمولاً در کلینیک‌های بستری روزانه یا day clinic قابل انجام است و ۸۵-۹۰٪ از مواقع موفقیت آمیز است.

انواع روش‌های جراحی ترمیم پرده گوش (تمپانوپلاستی)

تمپانوپلاستی به روش‌های مختلفی انجام می‌شود؛ از جمله از طریق کانال گوش (روش ترانس کانالی)، از طریق یک برش در لبه گوش (رویکرد اندورال)، یا از راه ایجاد برش در پشت گوش (رویکرد پشت گوش یا postauricular) در برخی موارد، برای بازسازی پرده گوش از پیوند بافت نیز استفاده می‌شود.

در این نوع از **جراحی گوش**، برای ترمیم سوراخ‌های کوچک پرده گوش، جراح برش‌هایی در مجرای گوش ایجاد می‌کند، سپس پرده گوش باقی‌مانده را از کانال استخوانی بالا برده و آن را به سمت جلو بلند می‌نماید. امروزه، با بهره‌گیری از آندوسکوپ، می‌توان این مراحل را بدون نیاز به برش در پشت گوش انجام داد، به گونه‌ای که ترمیم پرده تمپان با حداقل تهاجم ممکن صورت گیرد.

در زیر انواع روش‌های جراحی تمپانوپلاستی یا جراحی ترمیم پرده گوش را بیشتر بررسی می‌کنیم:

تمپانوپلاستی وصله‌ای

تمپانوپلاستی وصله‌ای یکی از روش‌های ترمیم پرده گوش است که برای درمان سوراخ‌های کوچک و بدون ترشح به کار می‌رود؛ این عمل معمولاً در بزرگسالان به صورت سرپایی و در مطب انجام می‌شود، اما در کودکان نیاز به بیهوشی عمومی دارد.

در این روش، ابتدا لبه‌های سوراخ پرده گوش با برداشتن لایه‌ای نازک از بافت اطراف، آماده‌سازی می‌شود. سپس یک قطعه نازک از بافت بیولوژیکی، شبیه کاغذ، روی محل پارگی قرار می‌گیرد تا به عنوان وصله‌ای برای ترمیم عمل کند. به منظور جلوگیری از جابجایی این پیوند، پزشک معمولاً از یک قطره خون بیمار یا پماد مخصوص استفاده می‌کند تا آن را در محل ثابت نگه دارد. پس از انجام عمل، بیمار باید حدود شش هفته بعد برای ارزیابی روند ترمیم به مطب مراجعه کند تا وضعیت بهبود پرده گوش به طور دقیق بررسی شود.

تمپانوپلاستی چربی

تمپانوپلاستی با چربی یکی از روش‌های ساده و کم‌تهاجمی برای ترمیم پرده گوش است که معمولاً به صورت سرپایی و در مطب قابل انجام است. در این روش، ابتدا لوبول گوش (قسمت نرم پایین گوش) با استفاده از داروی بی‌حسی موضعی بی‌حس می‌شود، سپس مقدار کمی چربی از آن برداشت می‌گردد.

سپس این چربی برای پوشاندن سوراخ پرده گوش به کار می‌رود و به عنوان ماده پیوندی در محل قرار می‌گیرد. این تکنیک نسبت به روش‌های جراحی متداول، زمان کمتری نیاز دارد و به دلیل سادگی آن، برای برخی بیماران گزینه مناسبی محسوب می‌شود. در پایان عمل، پرده گوش با بخیه بسته می‌شود تا پیوند در جای خود ثابت بماند و فرآیند ترمیم آغاز شود.

تمپانوپلاستی داخلی

این عمل در اتاق عمل با ایجاد بی‌حسی موضعی یا بیهوشی عمومی انجام می‌شود. روش جراحی تمپانوپلاستی داخلی از طریق کانال گوش، با آندوسکوپ یا میکروسکوپ یا از طریق یک برش در پشت گوش صورت می‌پذیرد.

برش‌هایی در مجرای گوش ایجاد می‌شود و باقی مانده پرده گوش را بلند می‌گردد. مجرای گوش ممکن است گشاد شود. پیوند بافت در زیر پرده گوش قرار می‌گیرد. پانسمانی در گوش میانی و مجرای گوش قرار داده می‌شود تا پیوند را تا زمان ترمیم کامل، حفظ کند. انجام این روش تقریباً ۳ ساعت طول می‌کشد.

تمپانوپلاستی با ایجاد برش پست گوش

در مواردی که سوراخ پرده گوش بسیار بزرگ باشد، یا به دلیل وضعیت خاص آناتومی کانال گوش، دسترسی دشوار شود، ایجاد برش در پشت گوش ضرورت پیدا می‌کند. در چنین شرایطی، جراح با استفاده از میکروسکوپ جراحی که نمای بزرگ‌تر و دقیق‌تری از **ساختار گوش (ear anatomy)** فراهم می‌آورد، عمل را با دقت بیشتری انجام می‌دهد.

در این روش، گوش خارجی به آرامی به سمت جلو و بالا جابجا می‌شود تا امکان دسترسی به محل پارگی فراهم شود. زمانی که سوراخ به‌طور کامل در معرض دید قرار گرفت، بقایای پرده سوراخ‌شده به سمت جلو چرخانده می‌شود و ساختارهای شنوایی، از جمله استخوانچه‌های گوش میانی، با دقت مورد بررسی قرار می‌گیرند.

در نهایت، بافت پیوندی برداشته شده و برای ایجاد پرده گوش جدید استفاده می‌شود. جالب است بدانید که در این روش برای **ترمیم پرده گوش** از هیچ ماده خارجی استفاده نمی‌شود و پرده گوش با استفاده از فاسیا یا غلاف عضلات تمپورالیس (پشت گوش) اصلاح می‌شود تا مجرای گوش به سرعت بهبود یابد. جراحی تمپانوپلاستی با ایجاد برش پست گوش، تقریباً دو ساعت طول می‌کشد.

تمپانوپلاستی ماستوئیدکتومی

در برخی موارد که عفونت به استخوان‌های پشت گوش گسترش پیدا می‌کند، لازم است این استخوان‌های عفونی برداشته یا تراشیده شوند. به این نوع جراحی، **تمپانوپلاستی ماستوئیدکتومی** گفته می‌شود. این روش جراحی برای ترمیم آسیب‌های گوش میانی انجام می‌شود و شامل دو بخش است: **ترمیم پرده گوش و برداشتن استخوان ماستوئید**. استخوان ماستوئید در پشت گوش و درست در قسمت برجسته جمجمه قرار دارد که می‌توانید آن را با لمس این ناحیه احساس کنید.

مقایسه روش‌های مختلف جراحی ترمیم پرده گوش

در جراحی تمپانوپلاستی، انتخاب روش مناسب به اندازه سوراخ پرده گوش، آناتومی مجرای گوش و میزان آسیب بستگی دارد. اگر سوراخ کوچک باشد و کانال گوش مناسب باشد، **روش ترانس کانالی** انتخاب می‌شود که کمترین میزان برش را دارد. در مواردی که دسترسی بیشتری لازم باشد اما نیاز به برش بزرگ نیست، از **رویکرد اندورال** (برش لبه گوش) استفاده می‌شود.

اما اگر سوراخ پرده بزرگ باشد یا دسترسی به ساختارهای داخلی سخت باشد، **روش پشت گوشی**

(Postauricular) بهترین گزینه است که با برش پشت گوش انجام می‌شود. استفاده از آندوسکوپ نیز کمک می‌کند تا حتی با برش‌های کوچکتر، دقت جراحی بالا رود و میزان تهاجم کاهش یابد.

عوارض بعد از عمل ترمیم گوش

این جراحی نیز همانند جراحی‌های دیگر عوارض منحصر به فرد خود را دارد که عبارتند از:

- درد گوش
- [عفونت](#)
- خونریزی
- عدم بهبود سوراخ
- کاهش شنوایی
- [وزوز گوش](#) (tinnitus)
- صدای زنگ در گوش
- [سرگیجه](#) (vertigo) موقت
- تغییر موقت حس چشایی یک طرف زبان (عصب چشایی از کانال گوش می‌گذرد)
- [فلج عصب هفتم](#)؛ در این عارضه در صورت عدم مهارت کافی جریان گوش ممکن است ایجاد شود.

مراقبت‌های پس از جراحی تمپانوپلاستی

پس از جراحی تمپانوپلاستی، رعایت مراقبت‌های خاصی برای بهبود بهتر ضروری است. در هفته اول، باید از هرگونه فشار به لاله گوش خودداری کنید و تا حدود دو هفته از فین کردن پرهیزید.

فعالیت‌های بدنی بیمار نیز باید محدود شود؛ به‌ویژه در ۷ تا ۱۰ روز ابتدایی پس از عمل، توصیه می‌شود از انجام ورزش‌های سنگین یا بازی‌های پرتحرک خودداری گردد. پس از این مدت، بیمار می‌تواند به تدریج فعالیت‌های خود را افزایش دهد. همچنین، باید دقت شود که آب با گوش تماس پیدا نکند. به همین دلیل، شست‌وشوی موها برای حداقل یک هفته پس از جراحی ممنوع است. حتی پس از این مدت نیز لازم است هنگام شستن موها یا استحمام، مراقب باشید که آب وارد گوش یا محل برش پشت گوش نشود.

